

ВЕЛИКОБРИТАНИЯ

Мартини след мартини и ето ти буркан с маслини

За кралицата

Кралицата развежда архиепископа на Кентърбъри из конюшните си да му показва расовите си жребци. Но един от конете изпуснал газове толкова звучно, че ситуацията не

можела да остане без коментар: "О, колко неудобно се получи. Наистина много съжалявам", каза-ла кралицата.

"Не се притеснявайте, госпожо, такива неща се случват - успокоил я архиепископът. - Аз даже си помислих, че беше конят..."

За ирландците

Ирландец влиза в бар и започва да си поръчва мартини след мартини. Изпива чашата и отделя маслинката в един буркан. Когато бурканът се напълнил, ирландецът се надигнал да си ходи. "Извинете, какво беше това?", попитал озадаченият барман. "А, нищо, жената ме прати да купя буркан с маслини", отговорил ирландецът.

За шотландците

Англичанин, шотландец и Клаудия Шифър пътуват във влак, който влиза в тунел и за миг светлината изгасва. Чува се звук от целувка и след това шамар. Светлината отново светва и англичанинът се държи за зачервената буза.

Англичанинът си мисли: "Сигурно шотландецът е целунал Клаудия, а тя не го е улучила и плясна мен вместо него."

Клаудия Шифър си мисли: "Сигурно англичанинът се е опитал да ме целуне, но всъщност е налетял на шотландеца и той го е шамаросал."

Шотландецът си мисли: "Това е върхът! Следващия път, като изгасне светлината, ще направя тоя звук на целувка пак и ще забия още един на гадното английско ко...ле!"

Васил Гарнизов:

Васил Гарнизов е роден през 1958 г. в София. Завършил е българска филология в СУ. Специализирал е социална антропология във Франция. Работил е в Институт за фолклор на БАН, а сега е доцент по социология в НБУ.

Европа се смее на бюрократа, ние - на мутри и секс

Няма вицове за Доган и Станишев, актуалната власт е табу за майтапи

МИЛА ГЕШАКОВА

- Отличаваме ли се от европейците с вицовете си, г-н Гарнизов?

- Може да има единна политика Шенген, но няма единен европейски хумор. Най-главната отлика може би е, че ние нямаме вицове за бюрократа, за чиновници, които са любим персонаж в повечето европейски сюжети. Но пък имаме множество сексистки вицове. И другите народи в миналото си са говорили смешни простотии за глупавите страстни жени, дето им е мястото край печката. Но те са спрели, а ние продължаваме.

"Селските сюжети" във вицовете на Испания, Португалия, Италия, Франция, Сърбия и България не се различават много. Всеки народ обаче си е изградил собствен стил, но стил пълен и с табута.

- Едно е очевидно - че си приличаме с европейците по това как иронизираме и се подиграваме на политиките си.

- Да, наистина, но с много важното уточнение, че всеки народ си избира емблематични политици било за снизходително хихикане, било за сатирично маскарене. В Щатите можеш да издадеш огромни томове с вицове за Джордж Буш, но няма да можеш да запишеш нито един за Колин Пауъл. В България пък ще чуеш всякакви неща за политиките, но те не са смешни, а саркастични и критични. Докато преди много от вицовете за Тодор Живков пораждаха истинско хихикане.

Е, има много вицове за царя, за Иван Костов, за Петър Стоянов, но пък не съм чул или прочел нито един за президента, Ахмед Доган или премиера Станишев. Сякаш актуалната власт е табу за майтапите. А и ми се струва, че политическият виц позалезе. Не го раждат дори шоутата, та на другия ден да прихват хората по кафенетата.

- Кои са най-честите персонажи във вицовете ни?

- Преди Тодор Живков, полицаите и военните май бяха най-осмиваните. Напоследък останаха само полицаите и в много по-голям степен - мутрите и мутресите. Това означава, че тези герои имат реална власт във всекидневието ни, макар и нелегитимна. В Европа вече не разказват вицове за новобогаташи. Няма да чуете някой да разказва анекдоти и за куци, слепи и сакати. А у нас избобилстват, включително и такива, които са хем сексистки, хем посягат на достойнството на инвалидите.

- Защо?

- Издават комплекс за малоценност. Например много малко от европейските народи разказват самопрезрителни смешки за себе си. В това отношение обаче ние сме абсолютни шампиони. Вицовете за Бай Ганьо например издават малцинствена психология, резултат от серия исторически травми. А от българските евреи съм чувал такива вицове за евреи, каквито никой техен събрат по света не би имал куража да разкаже на висок глас.

- Има ли персонажи от европейските вицове, които отсъстват от нашите и обратното?

- При нас със сигурност нямаме анекдоти за футболни и медийни звезди. Да сте чули виц за Слави Трифонов? Или за Христо Стоичков? Няма, няма и да чуете. Над новите герои очевидно има табу. Те са новите модели на поведение, които се ценят във всекидневието. И преди, докато бяха живи Гунди и Котков, никой не разказваше вицове за тях. По тази причина колеги социолози говориха за стоичковизация на обществото.

- Какво може да ни сближи?

- Тук добър учител са комедиите на Чарли Чаплин. В неговия хумор всеки - и силният, и слабият, и полицаят, и прислужницата, е ударен или замерен с торта и сякаш целият свят е покрит с розов крем и разбит на парчета. Този хумор е труден, върви с известна цивилизованост. На момчетата по нашите земи, които се правят на бабаити, по-лесно им се удава поведението на Бай Ганьо. И когато се държат естествено, им се смеят, а когато разказват смешки не ги разбират. Бабаитлъкът е неспособност да излезеш извън гледната си точка за смешно и комично. А не можеш ли да излезеш, ще бъдеш в този пътър свят по дефиниция чужденец и неудачник.

ГЕРМАНИЯ

Трабант иска да изпревари мерцедеса

За трабанта

Внукът Петер от ГДР пише на баба си, която живее в Западна Германия, че си е купил нова кола - "Трабант 601".

Баба му отговаря: "Защо вие, момчетата, все трябва да се изхвърляте? Един "Мерцедес 300" щеше да е достатъчен."

Трабант закъсал на аутобана. Любезен шофьор на BMW предлага да го изтегли до сервиза. Собственикът на трабанта благодари, но предупреждава, че не бива да кара с повече от 60 км/ч, защото ще изпаднат чарковите на колата. "Няма проблем, ако карам бързо, предупреди ме с клаксона", отговаря онзи с беамвето. Потеглили, но първо ги изпреварил мерцедес, после и порше. Този с беамвето не издържал и дал газ. Когато профучали покрай бензиностанция край пътя, собственикът изумен се обадил на колегата си от следващата по пътя: "Ханс, трябва да видиш непременно това! Беамве и порше си правят рали на магистралата. Обаче плътно зад тях кара трабантче и надува клаксона, понеже не го пускат да ги изпревари!"

За бирата

Провежда се конференция на пивоварите. Вечерта шефовете сядат един до друг в бара на хотела. "За мен най-доброто от най-добрите - един "Коорс", поръчва мениджърът на "Коорс". "Моля, за мен царицата на бирите - "Кьониг Пилзнер", добавя шефът на "Кьониг Пилзнер". За изумление на всички началникът от "Гинес" поръчва кока-

кола и обяснява: "Е, щом вие няма да пиете бира, и аз няма."

За Буш и Блеър

Буш и Блеър седят на една галавечеря и си шушукат. Един от гостите пита: "За какво си говорите?" Буш отговаря: "Планираме 3-ата световна война. Смятаме да убием 3 милио-

на бунтовници и един зъболекар." Човекът се смаял: "Защо пък и един зъболекар?" "Виждаш ли - казва съзаклятнически Буш на Блеър, - никой не пита за другите."

За чиновниците

Срещат се двама чиновници на коридора в 10 ч сутринта. "И ти ли не можеш да спиш?", пита единият.

(Продължение от 13-а стр.)

Германците трудно носят майтап с типични техни добродетели - точност, ред и дисциплина, спестовност (парите в Германия се уважават, там няма място за майтапи с тях).

Германките са едни от най-роствните феминистки на Стария континент, макар и по-често на теория, отколкото на практика. Затова **по-добре си мълчете, отколкото да пускате сексистки забележки,**

намеци за телесни прелести и пращане на колежката в кухнята край печката.

Французите обичат да осмиват най-често своите и чуждестранните политици. Много се забавляват на вицове за полицаи и военни. Правят си майтап дори с прекаленото си самочувствие, но не прощават и на чужденците - най-вече на белгийците и американците. По нищо не се отличават от нас, когато се хихикат на вицове за шефове, съпрузи и роднини (тъщи).

Особено място във френската кул-

тура на вица заемат ловците, рибарите и лошата кухня. Не прощават невежество и безвкусица. Изповядват принципа - няма теми табу, стига онова, което се говори, да е наистина смешно.

Но все пак определено няма да е проява на бон тон, още по-малко смешно, ако се закачат с националните им ценности и символи, закона, личния живот на конкретни хора, с физически недъзи и с изпадналите в беда.

Двата иберийски народа - испанците и португалците, имат сходна съдба, може би затова и вицовете им са сходни. Сред най-любимите анекдоти в тези страни са тези за политиките и военните. Напълно нормално - точно в тези държави управляваха последните две диктатури в Западна Европа. В Португалия имаше режим от 1926 до 1974 г., а в Испания - от 1939 до 1975 г.

В същото време всеки иберийски народ

Обича да се подиграва на своя съсед

Испанците се шегуват, че португал-

ците са по-тъпи от тях. Португалците отговарят със същото, но освен това подиграват съседите си за тяхното високомерие.

Разбира се, не липсват вицове за любов, пияници и свещеници. Но тема табу е смъртта.

Италианците, нали обичат да се контят, харесват майтапа с външния вид (облекло, прическа, нос, неподходящи обувки), говоренето с акцент (диалект или на чужденец, включително се шегуват и с немския акцент на папата). Подобно на англичаните се смеят на регионални различия, характеристики и вкусове, свързани с произхода - от Юга или от Севера на Италия.

Чест персонаж в техните анекдоти са карабинери. По самоирония приличат на нас българите - надсмиват се, че не говорят чужди езици и са суетни.

Няма да ви разберат, а дори може и да си изпатите, ако се опитате да се пошегувате с майката, изневярата, религия и светци (нали са силно вярващи католици), мъжкото достойнство, женската чест, както и любимия им футболен отбор.